

Eventyr For Alle

A detailed black and white woodcut-style illustration of a fox's head, looking slightly to the right. The fox has a thick, bushy tail and pointed ears. The illustration is positioned behind the title text.

Det er helt sant!

H. C. Andersen

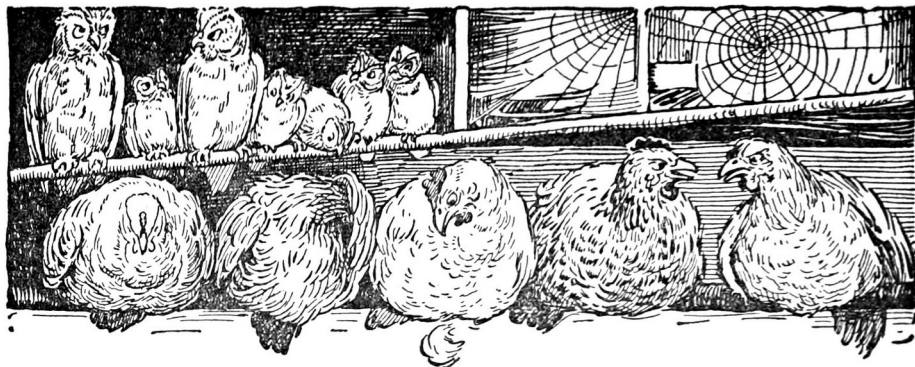

Det er helt sant!

«Det er ei fryktelig historie!» sa ei høne, et sted i utkanten av byen der historia ikke hadde skjedd. «Det er ei fryktelig historie fra hønsehuset. Jeg tør ikke å sove alene i natt. Det er godt at vi er mange sammen som kakler!» – Og så fortalte hun sånn at fjærene reiste seg på de andre hønsene, og hanen lot kammen falle. Det er helt sant!

Men vi skal begynne med begynnelsen, og den starta i et hønsehus i den andre kanten av byen. Sola gikk ned og hønsene fløy opp. En av dem, hun var hvitfjæra og lavbeint, la sitt reglementerte egg, og var, som høne, respektabel på alle måter. I det hun kom til halsen, pilla hun seg med nebbet, og så falt det ei lita fjær av henne.

«Der datt den!» sa hun. «Jo mere jeg piller meg, jo vakrere blir jeg nok!» Og det var nå sagt i munterhet, for blant de hønene var hun av det muntre sinn, og som sagt, var hun svært respektabel. Og så sov hun.

Rundt omkring var det mørkt, høne satt ved høne, og den som satt nærmest henne sov ikke. Hun hørte, og hun hørte ikke, som man jo skal i denne verden, for å leve i fred og fordragelighet. Men til sin andre nabo, måtte hun allikevel si

det: «Hørte du hva som ble sagt? Jeg skal ikke si hvem, men det er ei høne som plukker seg for å se godt ut! Var jeg hane, så ville jeg ha mislikt henne!»

Og rett overfor hønsene satt ugla med uglemannen og uglebarna. De har skarpe ører i den familien, og de hørte hvert ord som nabohøna sa, og de rulla med øynene, og uglemora vifta seg med vingene: «Dere må for all del ikke lytte, men hørte dere hva som ble sagt? Jeg hørte det med mine egne ører, og man skal høre mye før de faller av! Det er en av hønsene, som i stor grad har glemt hva som skikker seg for ei høne, og hun sitter og peller alle fjærene av seg og lar hanen se på det!»

«Tenk på barna!» sa uglefar. «Dette er ikke noe for dem å høre!»

«Jeg vil allikevel fortelle nabougla om det! Det er så menn ei respektabel ugle i nabolaget.» Og så fløy mora.

«Hu hu! Uhuh!» tuta de begge to, og det helt ned til duene som tilhørte nabolaget. «Har dere hørt det! Har dere hørt det!? Det er ei høne som har plukka av seg alle fjærene for hanens skyld! Hun fryser snart i hjel, om hun ikke har det allerede, uhuh!»

«Hvor? Hvor?» kurra duene.

«I nabogården! Jeg har så godt som sett det selv. Det er nesten ei upassende historie å fortelle! Men det er helt sant!»

«Tror, tror hvert evige ord!» sa duene, og kurra ned til deres hønsegård: «Det er ei høne, ja det er noen som sier at det er to, som har plukka alle fjærene av seg, for å ikke se ut som de andre, og på den måten vekke hanens interesse. Det er et vågalt spill, man kan bli forkjøla og dø av feber, og de er døde begge to!»

«Våkn opp! Våkn opp!» galte hanen og fløy opp på plankeverket, søvnen satt ennå i øynene hans, men han galte

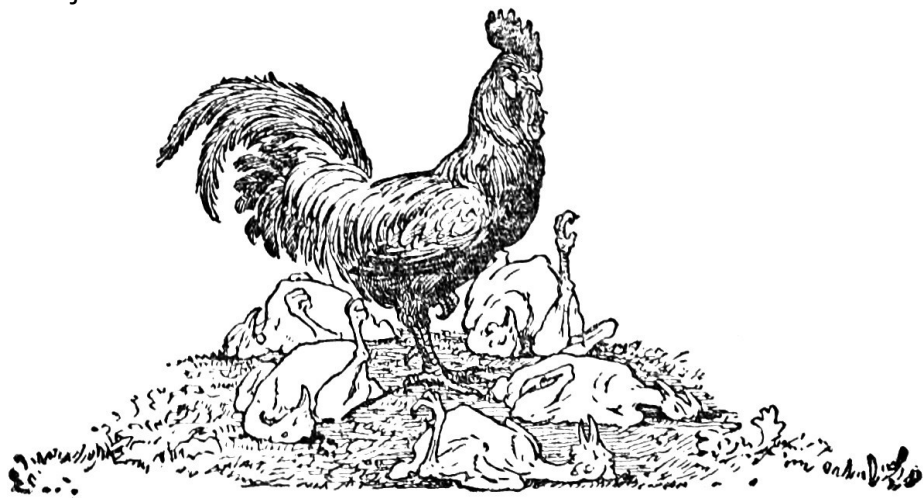
allikevel. «Det er tre høns som døde av ulykkelig kjærlighet til en hane! De hadde plukka alle fjærene av seg! Det er ei fæl historie, så jeg vil ikke beholde den, men lar den gå videre!»

«La den gå videre!» peip flaggermusene, og hønsene klukka og hanene galte: «La den gå videre! La den gå videre!» Og så fór historia fra hønsehus til hønsehus, og til slutt tilbake til stedet hvor den egentlig hadde gått ut.

«Det er fem høns!» ble det sagt, «som alle har plukka fjærene av seg, for å vise hvem av dem som hadde blitt magrest av kjærlighetssorg til hanen, og så hakke de hverandre til blods og falt døde ned, til skam og skjensel for familiene sine, og til stort tap for eieren!»

Og høna, som hadde mista den løse lille fjæra, kjente naturligvis ikke igjen sin egen historie, og siden hun var ei respektabel høne, så sa hun: «Jeg forakter de hønsene! Men det er flere av det slaget! Sånt skal man ikke fortie, og jeg skal gjøre mitt for at den historia skal komme i avisen, så den går landet rundt. For det har de hønsene fortjent, og familien deres også!»

Og det kom i avisen, og det ble trykt, og det er helt sant: Ei lita fjær kan nok bli til fem høns!

Eventyr For Alle.no

Les og hør kjente og ukjent eventyr,
gratis på norsk!

eventyrforalle.no

Dansk kunsteventyr av Hans Christian Andersen (1805-1875).
(Offentlig eiendom - public domain)

Originaltittel: Det er ganske vist!

Norsk oversettelse: Karl-Robert Rønning

Basert på den originale danske teksten: [Det er ganske vist! \(1852\) \(kb.dk\)](#)
(Offentlig eiendom - public domain)

Dette verket er lisensiert under følgende Creative Commons lisens: Navngivelse-DeLPåSammeVilkår 4.0 Internasjonal. For å se en kopi av denne lisensen, besøk <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>.

Illustratør: Louis Rhead (1857-1926)

Kilde: [Hans Andersen's Fairy Tales And Wonder Stories, 1914 \(archive.org\)](#)

Dette arbeidet er fri for kjente opphavsrettsrestriksjoner.